



УНИВЕРЗИТЕТ ПРИВРЕДНА АКАДЕМИЈА У НОВОМ САДУ
ФАКУЛТЕТ САВРЕМЕНИХ УМЕТНОСТИ, БЕОГРАД

ОБРАЗАЦ ЗА ПИСАЊЕ ИЗВЕШТАЈА О ОЦЕНИ ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА
-обавезна садржина-

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ	
1.	Датум и орган који је именовео комисију 22.03.2017. год. Одлука Наставно научно-уметничког већа о именовању комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта кандидата Љиљане Бауер број 99/2017
2.	Састав комисије са знаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен: мр Петар Буза (Ментор), редовни професор, Ликовне уметности, 2004. године, Факултет уметности Универзитета у Приштини мр Саша Филиповић, редовни професор, Цртање и сликање, 22.04.2013. године, Факултет савремених уметности у Београду Универзитета Привредна академија у Новом Саду мр Гордан Николић, редовни професор, Ликовне уметности, 25.11.2004. године, Факултет ликовних уметности Универзитета уметности у Београду
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ	
1.	Име, име једног родитеља, презиме: Љиљана (Слободан) Бауер
2.	Датум рођења, општина, Република: 01.11.1980. Брчко, Босна и Херцеговина
3.	Датум одбране, место и назив магистарске тезе: Завршила основне студије 14.11.2003. године на одсеку сликарство на Академији лепих уметности у Београду. Завршила специјалистичке академске студије 11.07.2008. године на студијском програму сликарство на Академији лепих уметности у Београду.
4.	Уметничка област из које је стечено академско звање магистра наука: Сликарство
5.	Радно искуство:

2008. запослена на Академији класичног сликарства Универзитета Едуконс у Сремској Каменици, као доцент на предмету композиција.

2014. ангажована у допунском радном односу на Академији лепих уметности у Београду.

6. Публиковани радови по категоријама:

Чланства у уметничким удружењима

2004. примљена у УЛУБИХ (удружење ликовних уметника Босне и Херцеговине)

2012. примљена у УЛУПУДС (удружење ликовних, примењених уметника и дизајнера Србије)

2014. примљена у КМ ("Kunstverein München", удружење уметника града Минхена, Немачка)

Награде

2016., Прва награда на међународном бијеналу уметничког цртежа, меморијална галерија Душан Старчевић, Смедеревска Паланка

Познавање страних језика

Енглески (сертификат Кембриџ ЦАЕ, 1998.)

Немачки (сертификат Гете Института, Б1, 2013.)

Руски (сертификат Института Пушкин, Б2, 2008.)

Шпански (сертификат института Сервантес, Б2, 2007.)

III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

**“Објектност у постмодерној пракси”
„Objectness in postmodernist practice“**

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

Докторски уметнички пројекат *Објектност у постмодерној пракси*, кандидаткиње **Љиљане С. Бауер** састоји се из практичног дела рада, приказаних радова на изложби и комплементарног писаног дела рада који представља теоријски оквир и уноси извештајан ред у разумевању поетичких подстицаја опредмећених у сликама.

Писани рад

Докторски уметнички пројекат **Љиљане С. Бауер**, на тему *Објектност у постмодерној пракси*, написан 2017. године, садржи укупно 182 стране. Поред наслова и апстрактна на српском и енглеском језику, података о ментору и члановима комисије за одбрану, писани део рада садржи следеће делове:

1. УВОД (10-12) .

2. ИСТОРИЈСКИ ПОЧЕЦИ АВАНГАРДИ У УМЕТНОСТИ (12-18) – подељен је у две целине: Карактеристике модерне уметности крајем 19. и почетком 20. века (12-14), Кубизам и његови утицаји (14-18).

3. ЗРЕЛО ДОБА АВАНГАРД: ОБЈЕКТНОСТ ОД ДАДАИЗМА ДО СУПРЕМАТИЗМА (18-25) – подељен је на две целине: Дада (18-20), Конструктивизам и супрематизам (20-25).

4. ОБЈЕКТНОСТ НАКОН ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА: ПОП-КУЛТУРА И ПОСТМОДЕРНИЗАМ (25-39) - обухвата Развој поп-арта и утицај авангарди (25-30), Објект и минимализам, концептуална и ленд-арт (30-31), Остале постмодернистичке праксе (31-33), Флукеус и улога Јозефа Бојса (33-39).

5. УТИЦАЈ СОЦИОЛОШКО-ИСТОРИЈСКИХ ФАКТОРА НА НАСТАНАК И РАЗВОЈ АВАНГАРДНЕ И ПОСТМОДЕРНЕ УМЕТНОСТИ (39-46) - обухвата Социолошко-историјски утицај 20. века (39-42), Од 20. до 21. века: друштво и уметност (42-46).

6. АВАНГАРДЕ И НЕОАВАНГАРДЕ НА НАШИМ ПРОСТОРИМА, ОД ПОЧЕТКА 20. ДО ПОЧЕТКА 21. ВЕКА (46-64), подељен на седам целине: Појава првих авангарди (46-50), Уметност непосредно после Другог светског рата (50-52), Период енформела (52-54), Шездесете године (54-56), Појава нових медија и постмодернистичких пракси (56-59), Осамдесете и деведесете године (59-61), Српска уметност на почетку новог миленијума (61-64).

7. ОДНОС ИСТОКА И ЗАПАДА И ОБЈЕКТНОСТ У УМЕТНОСТИ ПОСЛЕ ДЕВЕДЕСЕТИХ ГОДИНА (64-78), подељен на три целине: Тренутна дешавања у уметности Запада: Немачка (65-69), Проблеми савремене уметничке сцене у Немачкој (69-72), Објект, нови медији и представници савремене уметности Немачке (72-78).

8. ТЕОРЕТИЧАРИ 19. И 20. ВЕКА О АВАНГАРДНОМ, МОДЕРНОМ, ПОСТМОДЕРНОМ И БУДУЋЕМ (78-81).

9. ЗАКЉУЧАК (81-88)

10. ЛИТЕРАТУРА (88-89)

10.1. Вебографија (89-92)

11. БИОГРАФИЈА АУТОРА (92-97)

12. ПРИЛОЗИ

- 12.1. Историја авангардних покрета: од друге половине XIX до почетка XXI века (97-131)
 12.2. Савремена уметничка сцена у Немачкој (131-143)
 12.3. Домаће авангарде (143-175)
 12.4. Љиљана Бауер, колажи, асамблажи и објекти докторског уметничког пројекта (175-182)

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

Писани рад садржи и списак коришћене литературе (88-89) са 51 библиографском јединицом, вебографију (електронска издања) (89-91) са 98 јединицом, Биографију аутора 92, Изјава о ауторству 93, Изјаву о истоветности штампане и електронске верзије докторског рада 94, Изјава о коришћењу 95 и Прилоге (97-182).

Прилози су подељени у четири целине: Прву чине репродукције за поглавље Историја авангардних покрета: од друге половине 19. до почетка 21. века. Другу целину чине репродукције за поглавље Савремена уметничка сцена у Немачкој. Трећа, за поглавље Домаће авангарде и четврта су репродукције ауторских радова кандидаткиње, колажа, асамблажа и објеката уметничког пројекта.

У писаном делу рада, кандидаткиња анализира појаву и однос према *објектности* у уметности кроз генезу авангарди XX века, појава у друштву које их подстичу или прате, међусобне односе авангардних покрета, циклусе и начине који елементе, а посебно *објекте*, у одређеним временским размацима мењају, одбацују, а затим, с надоградњом, поново усвајају. Осим тога, ове „реинкарнације“ кандидаткиња прати и географски, то јест на који начин, на којим територијама и уз које подстицаје се авангарде појављују, развијају, да ли и како утичу једна на другу. Најзад, и

бројни опречни ставови теоретичара, критичара и самих уметника део су ове анализе, која испитује и претпоставке о даљем току објектне уметности, као и уметничких пракси уопште.

Прегледом писаног дела докторског уметничког пројекта под насловом *Објектност у постмодерној пракси*, стиче се утисак да је кандидаткиња **Љиљана С. Бауер**, врло одговорно и студиозно приступила теми.

Рад је прегледан, јасан и писан адекватним језиком и терминологијом, а приступ врло широкој и захтевној теми је аутентичан. Поглавља су систематично подељена на већи број потпоглавља, чиме је структура рада додатно учвршћена, а читање обимног писаног дела докторског уметничког пројекта значајно олакшано. Коришћена литература задовољава научне критеријуме.

VI ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Практичан део рада докторског уметничког пројекта под насловом *Објектност у постмодерној пракси*, кандидаткиње Љиљане С. Бауер, састоји се од 16 слика рађених у техници колажа и асамблажа.

Истраживање теме "Објектност у постмодерној пракси", као и ток рада на писаном пројекту прати упоредо уметничко истраживање различитих техничких приступа објекту и анализа различитих третмана објекта и површине, питања њихове повезаности или независности једног од другог, материјала, композиционих елемената, улоге простора, тродимензионалности/дводимензионалности, односа и улоге површине и полеђине дела, синтезе и анализе елемената, и то са покушајем својеврсног "вагања" теоретских и формалних полазишта између првобитних авангарди и неоавангарди. Основну структуру својих радова, кандидаткиња гради употребом различитих материјала погодних за апликацију на платно. Компонујући у духу геометријске апстракције, кандидаткиња истражује и иницира изузетно богате комбинаторне уметничке форме. Њену палету чине текстилне тканине различитих дезена и структура, дрвене асуре од танких дрвених штапића, текстуралне простирке од гуми-пластике, жице, сунђери, канапи, ребрасти амалажни картон, мреже од пластике и јуте, мушеме, тапете и друго што налази у свету. Кандидаткиња претражује своју околину у потрази за сировинама, брише ограничења у коришћењу различитих материјала јер јој је циљ уздизање наизглед баналних предмета и производа свакодневног живота и њихово интегрисање у уметност.

Ово је повлачило за собом и примењивање нових техника, анализе, комбинације и измене улога елемената и принципа композиције, и тиме промене истих у приступима и поступцима у раду, односу према улози елемената, као и преиспитивање односа историјске, савремене и назнака будуће праксе у објектној уметности.

Полазне поставке, *хипотезе* у овом раду, уз поменуте методе и поступке истраживања, су:

1. Да ли се и у којим видовима првобитни елементи и теорије објектности, са начелима, поетикама, облицима и начинима егзистенције, појављују у савременом, визуелном говору уметности, као и у интерпретацији уметничких дела;
2. Које су промене у друштву (и остали узроци) у току распона од једног целог века највише утицали на касније авангарде и одступања њихових теорија и поетика од првих авангарди;
3. Који од ставова савремених теоретичара уметности говоре о егзистенцији, трансформацијама, односима праваца у савременој уметности и месту објектне уметности међу уметничким праксама.

Кандидаткиња полази од става да је објектност конститутивно својство слике, из којег произилази закључак да слика није само површина него и предмет, да би потом она негирала властиту објектност како би се перципирала, доживела и разумела као пиктурална површина. С једне стране, у уметничкој стратегији коју спроводи, редукује објектност слике да би изразила пиктуралност и плошност, а са друге стране указује на идеју специфичног објекта, апликацијом дрвене асуре од танких дрвених штапића, текстуралне простирке од гуми-пластике, жица, сунђера, канапа, ребрастог амалажног картона, мрежа од пластике и јуте, мушема, тапета и друго што налази у свету. У неким радовима, нарушава аутономију уметничког дела и изазива театрализацију објекта. Односно открива театарски сензибилитет, јер посматрач не перципира само објект, него ситуацију између објекта, простора и себе., изводећи перформанс перцепције. Кандидаткиња показује да концепт објекта омогућава слободно, интермедијско стварање уметничког дела.

VII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Писани и практични део докторског уметничког пројекта кандидаткиње Љиљане Видаковић у потпуност одговара наслову пројекта. Докторски уметнички пројекат је оригиналан уметнички рад реализован по методологији уметничког истраживања и садржи писану експликацију и практичну реализацију. На основу реализованих радова, може се закључити, да је дати су одговори на постављена истраживачка питања као и препоруке за будућа истраживања. На основу свега изнесеног, може се констатовати да је кандидаткиња успешно реализовала дефинисане циљеве и тестирала хипотезе постављене у склопу докторског уметничког пројекта, стога Комисија доноси позитивну оцену о начину приказа и тумачењу резултата истраживања.

VIII КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА:

1. Да ли је докторски уметнички пројекат реализован у складу са образложењем наведеним у пријави теме?

Докторски уметнички пројекат реализован је у складу са образложењем наведеним у пријави теме.

2. Да ли докторски уметнички пројекат садржи све битне елементе?

Докторски уметнички пројекат **садржи све битне елементе у писаном и практичном делу рада**, и састоји се из практичног дела рада, приказаних радова на изложби и комплементарног писаног дела рада који представља теоријски оквир и уноси изванредан ред у разумевању поетичких подстицаја одређених у сликама.

У оквиру увода изложене су основне стваралачке фазе неопходне за реализацију практичног дела докторског уметничког пројекта. У другом, трећем и четвртном поглављу бави се историјом авангарде, од почетака до постмодернизма. У петом и шестом поглављу бави се социолошко историјским факторима који условљавају авангарду. У седмом се бави односима авангарди истока и запада и у осмом бави се теоретичарима 20. и 21. века. Писани рад садржи и списак коришћене литературе (88-89) са 51 библиографском јединицом, вебграфију (електронска издања) (89-91) са 98 јединицом, Биографију аутора 92, Изјава о ауторству 93, Изјаву о истоветности штампане и електронске верзије докторског рада 94, Изјава о коришћењу 95 и Прилоге (97-182).

Прилози су подељени у четири целине: Прву чине репродукције за поглавље Историја авангардних покрета: од друге половине 19. до почетка 21. века. Другу целину чине репродукције за поглавље Савремена уметничка сцена у Немачкој. Трећа, за поглавље Домаће авангарде и четврта су репродукције ауторских радова кандидаткиње, колажа, асамблажа и објеката уметничког пројекта.

На основу изнесеног, констатујемо да докторски уметнички пројекат садржи све битне елементе.

3. По чему је докторски уметнички пројекат оригиналан допринос уметности?

Докторски уметнички пројекат *Објектност у постмодерној пракси*, кандидаткиње **Љиљане С. Бауер**, представља наставак уметничког истраживања, које се у току четрнаестогодишње уметничке праксе постепено и контролисано померало кроз фазе од статуса слике до статуса инсталације, под утицајем површине и подлоге као мотива за разматрање и мењање. Ово је укључивало и примењивање нових техника, анализе, комбинације и измене улога елемената и принципа композиције, и тиме промене истих у приступима и поступцима у раду, односу према улози елемената, као и преиспитивање односа историјске, савремене и назнака будуће праксе у објектној уметности. Практични део чине радови рађени у техници колажа и асамблажа, употребом различитих материјала, који редимејд и асамблаж естетизују и трансформишу пиктуралним, пластичким и асоцијативним остварењем ликовне целовитости и довољности. Ослањајући се на постмодернистичке теорије (од лакановске психоанализе до деконструкције) кандидаткиња закључује да се сваки објект теорије схвата као хипотетички објект који теорија производи у језику да би посредно преко њега говорила о језику, свету, психи, друштву, култури и уметности.

На основу изнесеног, констатујемо да је у оквиру докторског уметничког пројекта **остварен оригиналан допринос уметности у подручју дефинисаног предмета истраживања.**

4. Недостаци докторског уметничког пројекта и њихов утицај на резултат истраживања

Анализом докторског уметничког пројекта **нису уочени недостаци** који могу да утичу на постизање дефинисаних циљева, презентовање реализованих радова.

IX ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

да се докторски уметнички пројекат кандидаткиње Љиљане Бауер, под насловом “Објектност у постмодерној пракси” прихвати и кандидаткињи одобри одбрана пред усвојеном Комисијом на Факултету савремених уметности у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. др Петар Буза (Ментор), редовни професор

Проф. др Саша Филиповић, редовни професор

Проф. др Гордан Николић, редовни професор

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.